Bekendtgørelse

angaaende

det gensidige Forhold mellem det danske og det islandske Postvæsen.

Undertegnede Ministerier ere blevne enige om i Stedet for de i Fællesbekendtgørelse af 26de September 1872 samt senere Fællesbekendtgørelser om det gensidige Forhold mellem det almindelige danske og det særlige islandske Postvæsen indeholdte Bestemmelser om, hvilke Arter Postforsendelser der gensidig direkte kunne udveksles mellem de to Postomraader, og paa hvilke Betingelser, at fastsætte følgende nye Bestemmelser, der skulle træde i Kraft den 1ste Januar 1908.

§ 1.

Til Forsendelse som Postsager mellem det danske og det islandske Postomraade skal modtages:

1) løse Breve, 2) Pengebreve, 3) Pakker, 4) Møntforsendelser, 5) Postanvisninger, 6) Postopkrævningsforsendelser.

§ 2.

Til „løse Breve" henregnes: Breve, Brevkort, Tryksager, Vareprøver og Mønstre; disse Forsendelser kunne anbefales. Medens Breve, Vareprøver og Mønstre samt ufrigjorte Tryksager ikke maa veje over 250 Gram for hver Forsendelse, er Vægtmaksimum for helt eller delvis frigjorte Tryksager 2 Kg.

Portoen for almindelige, forud frigjorte Brevforsendelser udgør:

for Breve af Vægt indtil 20 Gram	10	Øre,
- — over — indtil 125 Gram	20	—,
- — over 125 Gram indtil 250 —	30	—,
- Brevkort	5	—,
- Brevkort med betalt Svar	10	—,
- Tryksager, - Vareprøver, - Mønstre pr. 50 Gram	5	—,

dog med en Minimumsporto af 10 Øre for Vareprøver og Mønstre. Ufrigjorte Breve og Brevkort udtakseres i en Porto lig det dobbelte af den foranstaaende, for forud frigjorte Forsendelser fastsatte Porto. Ufrigjorte Tryksager, Vareprøver og Mønstre takseres som Breve. Utilstrækkeligt frankerede Brevforsendelser udtakseres i en Porto lig det dobbelte af den manglende Franko.

Anbefalingsgebyret udgør 15 Øre. Anbefalede Forsendelser skulle være forud frigjorte.

§ 3.

Pengebreve kunne have angiven Værdi til et ubegrænset Beløb. Portoen for Pengebreve sammensættes af Portoen for et almindeligt Brev af samme Vægt og af en Forsikringspræmie, der udgør 20 Øre pr. 250 Kr. Pengebreve skulle være forud frigjorte.

§ 4.

Pakker kunne forsendes med og uden angiven Værdi; Værdiangivelsens Størrelse er ubegrænset.

Pakker til og fra de paa Postdampskibenes Anlægspladser paa Island værende Posthuse kunne veje indtil 5 Kg., men Pakker, der skulle befordres videre med de islandske Landpostbude til og fra andre Posthuse paa Island, indtil $2^1/_2$ Kg., og maa ikke være over 46 Centimeter lange og ikke over 23 Centimeter høje eller brede. Paa sidstnævnte Pakkers Adressebreve skal staa „landvejs".

Portoen for Pakker til og fra de paa Postdampskibenes Anlægspladser paa Island værende Posthuse udgør 20 Øre pr. Pakke med Tillæg af 5 Øre for hvert $^1/_2$ Kg. af Pakkens Vægt. For Pakker, der skulle befordres med de islandske Landpostbude til og fra andre Posthuse paa Island, erlægges foruden den ovenfor anførte Porto en særlig islandsk Landporto, der beregnes med 30 Øre pr. $^1/_2$ Kg. eller Del deraf af Pakkens Vægt i Tidsrummet fra den 15. April til den 14. Oktober, men 25 Øre for hvert 125 Gram eller Del deraf af Pakkens Vægt i Tidsrummet fra den 15. Oktober til den 14. April. For Pakker med angiven Værdi opkræves foruden den foranstaaende Vægtporto en Forsikringspræmie, der udgør 20 Øre pr. 250 Kr.

Pakkerne kunne, naar bortses fra den særlige islandske Landporto, der altid opkræves af det islandske Postvæsen, afgaa enten helt frigjorte, helt ufrigjorte eller delvis frigjorte.

§ 5.

Møntforsendelser kunne veje indtil 8 Kg. pr. Forsendelse. Portoen beregnes paa samme Maade som for Pakker med angiven Værdi. Møntforsendelser kunne afgaa enten helt frigjorte, helt ufrigjorte eller delvis frigjorte.

§ 6.

Postanvisninger kunne forsendes mellem de to Postomraader indtil et Beløb af 720 Kr. for hver enkelt Anvisning. Samtlige Postkontorer og Postekspeditioner paa begge Postomraader deltage i denne Udveksling.

Portoen andrager:

for Beløb indtil 25 Kr.	15 Øre
- — over 25 — indtil 100 Kr.	30 —
- — — 100 — — 200 —	45 —

og derefter 15 Øre yderligere for hver 100 Kr. mere eller Del deraf.

Postanvisninger skulle altid være forud frigjorte.

Telegrampostanvisninger kunne forsendes mellem de to Postomraader ligesom andre Postanvisninger og udveksles mellem de samme Posthuse, som deltage i Udvekslingen af andre Postanvisninger.

Foruden Portoen, som er den samme som for almindelige Postanvisninger, maa Afsenderen forud betale Telegrammets Takst. Udvekslingen foregaar iøvrigt efter de i den internationale Forbindelse gældende Regler.

§ 7.

Postopkrævning kan tages paa saavel almindelige som anbefalede Brevforsendelser, paa Pengebreve samt paa Pakker indtil samme Maksimumsbeløb som for Postanvisninger. Samtlige Postkontorer og Postekspeditioner paa de respektive Postomraader deltage i den gensidige Udveksling af Postopkrævningsforsendelser.

Opkrævningsgebyret udgør samme Beløb som Portoen for Postanvisninger af tilsvarende Størrelse. Udvekslingen af Postopkrævningsforsendelser foregaar iøvrigt i Overensstemmelse med de i den internationale Forbindelse gældende Regler.

Postopkrævningsforsendelser skulle være forud frigjorte.

§ 8.

For Modtagelsesbeviser erlægges et Gebyr af 10 Øre pr. Bevis.

§ 9.

Portoen og Gebyrerne for alle Arter af danske og islandske Postforsendelser, der besørges mellem de tvende Postomraader, tilfalde uden særlig Afregning det Postvæsen, paa hvis Omraade Portoen er bleven opkrævet.

§ 10.

Erstatning for bortkomne eller beskadigede Postforsendelser i den gensidige Udveksling ydes i Overensstemmelse med de paa det erstatningspligtige Postomraade gældende interne Regler.

Det afsendende Postvæsens Erstatningsansvar ophører, naar Forsendelserne ere afleverede til Bestemmelseslandets Postvæsen, og dette har modtaget dem uden Indsigelse.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Indenrigsministeriet og Islands Ministerium.

Kjøbenhavn og *Reykjavik*, den $\frac{\text{16. September}}{\text{28. August}}$ 1907.

Sigurd Berg. H. Hafstein.